

ท่องพระปาฏิโมกข์ที่วัดพระมหาชนก

อาตมาเคยตั้งใจไว้ว่า จะต้องท่องพระปาฏิโมกข์ให้ได้สักวันหนึ่ง แต่จนแล้วจนรอดก็ไม่เคยท่องได้เลยแม้แต่สักครั้ง ทั้งๆที่เคยเริ่มต้นมาแล้ว สอง สามครั้ง แต่เหตุการณ์สิ่งแวดล้อมและภารกิจทำให้ต้องหยุดความเพียรไปเสียทุกครั้ง จนกระทั่งบวชมาตั้ง 31 พรรษา 39 ปีในชีวิตการบวชซึ่งรวมทั้งชีวิตสามเณรอีกแปดปี ก็ยังจำพระปาฏิโมกข์ไม่ได้ แต่ความปรารถนาในใจก็ยังไม่เคยสิ้นไปกับวัยชราที่กำลังคือบคลานเข้ามาเยือน

พระปาฏิโมกข์คือ ศีลของพระภิกษุสงฆ์หรือสิกขาบท 227 ข้อ ที่ภิกษุจะต้องปฏิบัติ มีสังฆกรรมอย่างหนึ่งที่ภิกษุสงฆ์จะต้องปฏิบัติร่วมกันเพื่อความสามัคคีของพระภิกษุสงฆ์ทุกๆ ครึ่งเดือน อาจจะเป็นวันสิบสี่ค่ำบ้าง สิบห้าค่ำบ้าง ตามปฏิทินจันทรคติ เรียกว่า พระภิกษุสงฆ์ลงอุโบสถเพื่อฟังพระปาฏิโมกข์ โดยมีพระภิกษุสงฆ์ผู้ทรงพระปาฏิโมกข์ หรือจำพระปาฏิโมกข์ได้ทั้งหมดโดยไม่ขาดตกบกพร่อง เป็นผู้สวดให้พระภิกษุสงฆ์ที่มาประชุมกันในเขตสีมาของอุโบสถฟัง เพื่อให้การสวดพระปาฏิโมกข์สมบูรณ์ไม่มีการตกหล่นเลยแม้แต่อักษรหรือวรรคตอนเดียว จึงมีพระภิกษุอีกรูปหนึ่ง นั่งเปิดหนังสือคอยตรวจพระปาฏิโมกข์อยู่ข้างๆ อาสนะ หรือที่นั่งของพระภิกษุผู้แสดงพระปาฏิโมกข์เพื่อคอยบอกในส่วนที่องค์สวดพระปาฏิโมกข์จะหลงลืมไปบ้าง

ระหว่างวันที่ 18-29 พฤษภาคม 2554 อาตมาได้มีโอกาสมาเยี่ยมวัดพระมหาชนก ที่มลรัฐจอร์เจีย (498 Steele Rd. Griffin GA 30223) ในโอกาสที่ทางวัดได้จัดอบรมพระวิปัสสนากัมมัฏฐาน และเข้าปริวาสกรรมประจำปี 2554 เป็นครั้งแรกในสหรัฐอเมริกา ขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้พระภิกษุสงฆ์ได้

ภาวนาและชำระศีลของตนให้บริสุทธิ์อีกวิธีหนึ่งตามกระบวนการและวิธีการระบุไว้ใน
พระวินัย จึงได้มาพบวัดพระมหาชนกซึ่งมีเนื้อที่ 18เอเคอร์ รอบๆ บริเวณวัดหนา

แน่นไปด้วยต้นไม้ไม่น้อยใหญ่ มองไปทางไหนก็ร่มรื่น มีศาลาปฏิบัติธรรมหลังใหญ่บรรจุ

พุทธศาสนิกชนได้ประมาณสามร้อยคน มีกุฏิ

เล็กๆ อีกสองสามหลังที่พระภิกษุหรืออุบาสก

อุบาสิกจะมาพักเพื่อทำความเพียร ฝึกจิต ฝึกใจได้

อย่างสะดวก มีอุโบสถกลางแจ้งตามธรรมชาติที่ได้

ผูกพัทธสีมาไว้แล้ว พร้อมทั้งจะทำสังฆกรรมที่

จำเป็นของสงฆ์ได้อย่างครบถ้วนบริบูรณ์

นอกจากนี้ทางวัดได้จัดสถานที่เตรียมพร้อมสำหรับผู้ที่มีเดินส่วนตัว ต้องการ
จะวางตามโคนไม้เพื่อจะได้นั่งหรือนอนใต้โคนไม้ไผ่ๆ พระแม่ธรณี อีกหลายแห่ง

อีกมากมาย

พอเพียงสำหรับผู้ที่มาเยือนครั้งละ 20-30-40 คน หรือ

พระภิกษุสงฆ์รูปใดที่นำกลดมาด้วยในภาคฤดูร้อนก็สามารถ

ปักกลดเพื่ออยู่โคนไม้ได้ตามอัธยาศัย ณ ต้นไม้ใดต้นไม้นี้

การเดินทางไปตามจุดต่างๆภายในบริเวณวัดก็

สะดวก เพราะมีเส้นทางเล็กๆ ที่ลาดคอนกรีตสอดแทรก

ไปตามโคนต้นไม้เชื่อมติดต่อกันทุกจุด ใครจะเดิน

ออกกำลังหรือเดินจงกรมก็สะดวกยิ่งนัก

พระมหาปลัดหมื่น ปิยะมโฆ เป็นผู้ดูแล (เจ้าอาวาส) วัดพระมหาชนกที่เปี่ยมด้วย
ความสามารถ ทั้งในด้านการเทศน์ บรรยาย สอนภavana ได้ออกแบบวัดนี้ให้เป็นวัดที่จะ
ต้อนรับพุทธศาสนิกชนที่สนใจด้านการฝึกจิตหรือทำภavana ได้พักเพื่อจะได้มีโอกาสทำ
ภavanaอย่างจริงจัง ซึ่งมีความสงบร่มรื่นเหมาะสำหรับภavanaกิจเป็นอย่างยิ่ง

อาตมาได้เดินทางธรรมสัญจรไปหลายวัดในประเทศสหรัฐอเมริกา หากมีใคร
ถามหาวัดที่เหมาะสมกับการทำภavana ก็ไม่รอช้าที่จะแนะนำว่า ให้ลองมาพักที่วัดพระ
มหาชนก มลรัฐจอร์เจีย แห่งนี้ แล้วจะต้องมีความเห็นคล้อยตามอาตมาว่า เหมาะสม
สำหรับการทำภavanaจริงๆ สิ่งสำคัญที่ส่งเสริมการภavanaนอกเสียจากสถานที่แล้ว เจ้า
อาวาสก็เป็นผู้ขยันขันแข็งและรักการสวดมนต์และภavanaเป็นชีวิตจิตใจ โดยปกติท่าน
จะอยู่เสนาสนะป่าแห่งนี้รูปเดียว เพียงแต่หากใครปรารถนาจะได้อยู่เสนาสนะป่าเพื่อ
สัมผัสความสงบสงัดท่านก็อำนวยความสะดวกให้ด้วยอภัยยศอันงาม

ก่อนอาตมาจะเสร็จสิ้นการเยือนและร่วมกิจกรรมวัดพระมหาชนกเมื่อต้นปี 2554
อย่างเป็นทางการ ได้เรียนผู้ดูแลแล้วว่า ระหว่างวันที่ 15 พฤศจิกายน ถึง วันที่ 15 เดือน
ธันวาคม 2554 หลังกลับจากจำพรรษาที่วัดอุมงค์ประเทศไทยแล้ว จะมาขอพักที่วัดพระ
มหาชนกหนึ่งเดือนเพื่อท่องพระปาฏิโมกข์ให้จำเสียที

ท่านผู้ดูแลได้อนุญาตให้อาตมาพักท่องพระปาฏิโมกข์ด้วยความยินดี

เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2554 หลังจากอาตมาไปร่วมงานพระราชทานเพลิงศพ
พระเทพกิตติโสภณ อดีตประธานสมัชชาสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกาแล้ว ได้
เดินทางเข้ามาพักที่วัดพระมหาชนกตามแผนการที่วางไว้ร่วมหกเดือนอย่างไม่คลาด

เคลื่อนแต่อย่างใด

การมาท่องพระปาฏิโมกข์ในครั้งนี้ ได้มีอุบาสิกาวัดพุทธปัญญาสองท่านคือ โยมบุปผาและโยมประไพ มาร่วมภาวนาคด้วยเป็นเวลาสี่สิบวัน คือโยมทั้งสองจะเข้ามาทำภาวนาที่วัดตั้งแต่วันที่ 14 พฤศจิกายน 2554 แล้วจะกลับแคลิฟอร์เนียในวันที่ 7 ธันวาคม 2554 ตามกำหนดการที่มีไว้ในตัวเครื่องบินนั้น ส่วนอาตมาเองก็จะพำนักอยู่ที่วัดพระมหาชนกไปจนถึงวันที่ 15 ธันวาคม 2554 แล้วจึงเดินทางไปปฏิบัติศาสนกิจที่ประเทศฝรั่งเศส สวีเดน และสวิตเซอร์แลนด์ ในวันที่ 16 ธันวาคม 2554

ตลอดเวลา 20 วันโยมบุปผาและโยมประไพได้ตั้งใจทำภาวนาอย่างจริงจัง ด้วยความมีระเบียบวินัยในตัวเองอย่างสูง มีความขยันขันแข็งเป็นเลิศ โดยใช้เวลาในการภาวนาสิบกว่าชั่วโมงต่อวัน โดยเริ่มตั้งแต่ 04.00 น. และหยุดพักผ่อน เมื่อเวลา 22.00 น. ของทุกวัน การเจริญภาวนาที่ใช้เวลามากอย่างต่อเนื่องแบบนี้ ทำให้มีสติสัมปชัญญะในการยืนการเดิน การนั่ง และอิริยาบถอื่นๆ เชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างมั่นคง ไม่กี่วันโยมทั้งสองท่านก็ได้รับผลของการภาวนาได้สัมผัสทั้งปีติ ความสุขและสงบ ด้วยใจอันล้าลึก ในความรู้สึกที่ยากจะบอกออกมาเป็นคำพูดได้

อาตมารู้สึกดีใจที่ได้ตอบแทนคุณโยมทั้งสองที่ถวายข้าวปลาอาหารมาเป็นเวลา 8-9 ปี ให้ได้มาพบสิ่งที่ดีที่สุดในพระพุทธศาสนาที่คุ้มค่ากับการเป็นมนุษย์ที่เกิดมาพบพระพุทธศาสนา คุ้มค่ากับปัจจัยสี่และวันเวลาที่ผ่านไปกับการบำรุงพระพุทธศาสนา ตั้งใจไว้ว่า หากอุบาสกหรืออุบาสิกาท่านใดตั้งใจจะมาทำภาวนาที่นี่ก็ยินดีจะประสานงานหรืออาจจะเดินทางนำมาด้วยตนเองเพื่อร่วมภาวนาคด้วยกันคราวละสามถึงห้าคนเพื่อความสะดวกสบายทุกๆ ด้าน

ท่านเจ้าอาวาสก็ทุ่มเทเวลาในการอบรมสั่งสอนให้วิธีการด้านภาวนาที่จะทำให้
ได้รับผลของการฝึกฝนอย่างถูกต้องตรงไปตรงมา อุบาสกและอุบาสิกาชาววัดพระ
มหาชนกทุกท่านก็ล้วนมีน้ำใจ นำภัตตาหารมาถวายพระภิกษุสงฆ์และเลี้ยงอุบาสิกาผู้
ปฏิบัติภาวนาอย่างสะดวกไม่ขาดตกบกพร่อง จึงขอจารึกความประทับใจไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อาตมาท่องพระปาฏิโมกข์ก็เป็นการทำภาวนา เจริญไตรสิกขาและบำเพ็ญความ
เพียรพร้อมๆ กันไป ใช้เวลาที่ใกล้เคียงกับการภาวนาของญาติโยมหรืออาจจะมากกว่าใน
บางวันหรือบางคืน ท่านเจ้าอาวาสได้แบ่งสถานที่ภาวนากับสถานที่ท่องพระปาฏิโมกข์
ให้อย่างเป็นทางการ โดยให้อุบาสิกาได้ทำภาวนาอยู่ที่ห้องใหญ่ในศาลาภาวนา ส่วน
อาตมาอยู่ชั้นบนของศาลาที่กั้นฝาและกระจกมิดชิด มีเครื่องทำความอุ่นอย่างพอเพียง

เวลาท่องพระปาฏิโมกข์ก็จะยืนท่องบ้าง นั่งท่องบ้าง
เดินท่องบ้าง หรือบางครั้งอาจปวดเอวหรือปวดหลัง
ไปบ้างก็นอนท่องบ้างในเวลาสั้นๆ เท่ากับเป็นการ
ภาวนาครบทั้งสี่อิริยาบถ เป้าหมายของการภาวนา
คือ การอยู่ร่วมกันของกายและจิตอย่างสนิทแนบ

แน่น "กายอยู่ที่ไหนใจอยู่นั้น" ไม่ว่าจะเป็นการตั้งใจ ฝึสดูใจตรงๆ ในเวลาฝึกหรือเวลา
ทำงาน ศึกษาเล่าเรียน ท่องบ่นสวดมนต์ ทำกับข้าว ขับรถ หากกายอยู่กับใจอย่างใกล้ชิด
ด้วยความรู้สึกตัวทั่วพร้อมแล้วเป็นการเจริญภาวนา เพื่อเพิ่มสติและความสงบสุขให้กับ
ชีวิตทั้งนั้น

อุปสรรคของการท่องพระปาฏิโมกข์สำหรับอาตมาก็คือ ความแก่ที่กำลังสืบคลาน

เข้ามาทุกวี่ทุกวัน สมองที่จะจดจำและบันทึกสิ่งใหม่ๆ เชื่องช้าและอ่อนล้าเร็ว อากาศ
อ่อนล้าทางสมองรู้สึกได้ว่า จะท้องต่อไปไม่ไหว จะมีซึมเหมือนเวลาที่ชาร์ตแบตเตอร์รี่
เต็มแล้ว จะชาร์ตต่อไปอีกไม่ได้ จะหยุดอยู่แค่นั้นเอง

หากท้องๆ ไปเจออาการแบบนี้เข้าก็หยุดท้อง
ทันที ทำจิตว่างๆ แล้วเดินรอบๆ วัดชมธรรมชาติ เล่น
กับน้องหมาสามสี่ตัว ซึ่งเป็นหมาของเพื่อนบ้านที่เข้า
มาอยู่วัด เพื่อหาความสงบ ความอบอุ่น จากพระสงฆ์
และอุบาสกอุบาสิกาผู้เปี่ยมด้วยเมตตาธรรม บางวัน

ก็เดินชมนกชมไม้ สายน้ำ อันเป็นธรรมชาติที่บริสุทธิ์ แห่งนมองท้องฟ้า ซึ่งบางวันสีคราม
สดใส บางวันก็ฟ้าหม่นสลัวกันไป เมื่อใจว่างจากความคิดหรือการปรุงแต่งใดๆ สัก
ระยะหนึ่ง เท่ากับสมองได้พักไปด้วย ประมาณสักยี่สิบหรือสามสิบนาทีก็รู้สึกว่ามี
ที่ว่างพอจะบรรจุพระปาฏิโมกข์ลงไป ในสมองอีก ก็เริ่มการท้องอีก ทำเช่นนี้ทุกๆ ครั้ง
บางวันท้องไปจนถึงสองทุ่ม คิดว่าน่าจะหยุดแค่นี้ พอมาสร่งน้ำเสร็จกลับสดชื่นขึ้นมาอีก
ก็กลับไปท้องต่อได้อีกและจำได้อีกด้วย

มักจะใช้เวลาเข้ารู้ท้องจำหัวข้อใหม่ๆ เพราะจิตใจยังสดใสบริสุทธิ์ สมองก็เพิ่ง
ผ่านการได้พักผ่อนมาอย่างเต็มที่แล้ว มีความรู้สึกสดชื่นพร้อมที่จะรับและบันทึกสิ่งต่างๆ
ใส่ลงไป ส่วนยามเย็นก็จะทบทวนบทที่ท้องจำมาแต่เช้าและกลางวัน เพราะรู้สึกว่า
สมองจะอ่อนล้าในเวลาเย็น

การท้องพระปาฏิโมกข์ก็มีอุปสรรคเกิดขึ้นมากมาย โบราณเล่าขานเป็นตำนาน

กันว่า อาจเจ็บ อาจป่วย อาจต้องยกเลิกกลางคันได้ อาตมาขณะที่ท่องพระปาฏิโมกข์
อยู่นั้นมีอุปสรรคเกิดขึ้นบ้าง พอให้เห็นว่า การที่จะได้สิ่งนี้มาก็ต้องผ่านอุปสรรคเสียก่อน
ไม่มากนักน้อย ขณะที่เริ่มท่องได้สามสี่วัน ฝึก็ขึ้นที่ท้ายทอยสองลูก ความเจ็บปวด

กระเทือนถึงตำแหน่งความจำ ปวดหัว มึนหัว
หนักหัวมาก และที่บ่าข้างขวาอีกหนึ่งลูกในเวลา
ไล่เลี่ยกัน สร้างเจ็บปวดให้ไม่น้อย ท่านเจ้า
อาวาสได้เอาใจใส่และผ่าเจาะหัวฝึเพื่อเอาหนอง
ออกมา แล้วทำแผลใส่ยาให้จนฝึทุกลูกค่อยแห้ง

และหายไปในเวลาต่อมา

การเป็นฝึมีหนองไหลออกมาตั้งสามจุดนี้ เสมือนปริศนาธรรมบ่งชี้ว่า มลพิษต่างๆ
ที่เคยมีอยู่ในชีวิตพากันไหลออกไปเสียก่อนเพื่อให้ชีวิตมีแต่ความสะอาดบริสุทธิ์ รองรับ
พระปาฏิโมกข์อันสะอาดบริสุทธิ์ที่กำลังจะเข้ามาอยู่ในชีวิตต่อไป

การท่องพระปาฏิโมกข์ยาวๆ จะต้องทบทวนทุกวัน หยุดทวนเมื่อไร ก็ลืมได้ทันที
หากไม่ลืมหาก็จะสับสนปนเปกันไป จึงต้องใช้สมาธิสูงในการแยกแยะข้อมูลให้เป็นสัดส่วน
ไม่สับสน

ท่านเจ้าอาวาสนอกจากจะดูแลด้านปัจจัยสี่และความเป็นอยู่อย่างดีแล้ว ยังมีความ
กรุณาช่วยฟังการทบทวนให้ทุกวัน ทำให้ได้ความรู้ใหม่ว่า เวลาทบทวนหนึ่งครั้งจะพบ
ความผิดพลาดในจุดต่างๆ และแก้ไขได้ทุกครั้ง การที่ท่านเจ้าอาวาสเอาใจใส่คอยช่วย
ทบทวนเข้าเย็นนับว่า มีความกรุณามากเพราะการนั่งฟังการทวนพระปาฏิโมกข์วันละสอง
ครั้งหากไม่ปรารถนาบุญจริงๆ แล้ว ก็จะเกิดความเบื่อหน่ายได้ง่ายๆ

ท่านเจ้าอาวาสเป็นผู้ใฝ่การศึกษา ยามว่างท่านจะขอให้ช่วยแนะนำในการเรียนภาษาอังกฤษด้านการแปลบทความธรรมะที่ท่านนำมาจากธรรมเทศนาของท่านพระอาจารย์สุเมโธ จากวัดอมรวดี ประเทศอังกฤษ ซึ่งหาได้ง่ายตามเว็บไซต์ของพระวัดป่า บางวันก็นำเอานวโกวาทที่แปลเป็นภาษาอังกฤษมาแปลและทำความเข้าใจศัพท์ธรรมะที่จะแปลเป็นภาษาอังกฤษแล้วสื่อสารธรรมให้คนที่รู้ภาษาอังกฤษได้อย่างตรงประเด็นที่ต้องการสื่อ ท่านเจ้าอาวาสนับว่าเป็นผู้ใฝ่รู้อย่างมาก หลังจากได้แนะนำการค้นคว้าบทความและดิถีชั้นนารีที่ออกเสียงที่หาได้จากเว็บไซต์ต่างๆ ท่านก็ขยันหมั่นเพียรนำเอาเสียงธรรมะภาคภาษาอังกฤษจากท่านพระอาจารย์สุเมโธ และพระฝรั่งจากสำนักต่างๆ มาเก็บไว้ฟัง บางวันท่านนั่งฟังทั้งวัน บางคืนก็เดินจงกรมฟังตลอดคืนก็มี

นับว่าพระมหาปัสัณห์ ปิยธมฺโม เป็นพระธรรมทูตที่ตื่นตัวและรักการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านสมองและจิตใจอย่างไม่หยุดยั้ง หวังว่า หากท่านมีความเพียรอย่างสม่ำเสมอในการศึกษาธรรมะภาคภาษาอังกฤษเช่นนี้ อีกไม่นานนักท่านคงจะแตกฉานด้านธรรมะในแง่มุมต่างๆ อย่างแจ่มแจ้งและใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อธรรมะได้เป็นอย่างดี

วัดพระมหาชนกคือสัญลักษณ์แห่งความ پاکเพียร วิริยบารมีประจำพระโพธิสัตว์พระนามว่า พระมหาชนก ตามในชาดก พระเจ้าสิริชาติ หรือตามพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่ได้ทรงพระราชนิพนธ์เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้คนไทยทั้งปวงชวนกัน پاکเพียรสร้างความดีบำเพ็ญบารมีอย่าได้ทอดย

ในพระราชนิพนธ์ตอนสุดท้ายพระมหาชนก ได้ดำริที่จะมีโพธิyalัย เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนในเมืองที่พระองค์ปกครองอยู่ ท่านเจ้าอาวาสวัดพระมหาชนกตั้งความ

หวังไว้ว่า จะต้องตั้ง โภชียาลัยขึ้นมาด้วย เพื่อให้การศึกษาอบรมในเรื่องพุทธปฏิบัติทาง พุทธเทศนา พุทธภาวนา เพราะคำว่า โภชียาลัย แปลตรงตัวตามรากศัพท์ว่า ที่สถิตแห่ง การตรัสรู้ หรือแหล่งความรู้

อาตมาก็ถือโอกาสเป็นนักศึกษาพระสงฆ์รูปแรกแห่ง โภชียาลัยนี้ ที่มาทอ้งพระปาฏิโมกข์เพื่อทรงจำพระพุทธรวณะในส่วนพระวินัยอันเป็นสาขาหนึ่งของการศึกษาเพื่อ เข้าถึงความเป็นโพธิ

อาตมามีความรู้สึกเป็นสุขที่ได้มีเวลาทุ่มเทให้กับการทอ้งพระปาฏิโมกข์อย่างจริงจัง ความรู้สึกตอนเป็นเด็กๆ ที่ทอ้งตำรานักธรรมหรือบาลีก็กลับมาอีกครั้งหนึ่ง จิตใจ รู้สึกเกลี้ยงเกลาเสมือนกลับมาเยือนบ้านเก่า คือวันเวลาของการฝึกฝนตนเองที่ห่างหายไป เพราะมีภารกิจต่อส่วนรวมมากขึ้นตามอายุและประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น

การมาทอ้งพระปาฏิโมกข์ครั้งนี้เป็นการพักทั้งกายและใจครั้งสำคัญครั้งหนึ่งใน รอบยี่สิบกว่าปีที่ผ่านมา ที่ได้อุทิศเวลาส่วนใหญ่ เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขของมหาชน เป็นอันมากตามอุดมการณ์พระธรรมทูตที่รับมาแต่พระพุทธ โองการแห่งองค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้าว่า **เธอทั้งหลาย จงจาริกไป เพื่อประโยชน์และความสุขของ มหาชนเป็นอันมาก จงประกาศพรหมจรรย์งามในเบื้องต้น งามใน ท่ามกลาง งามในที่สุด ถึงพร้อมด้วยอรรถะพยุญชนะ**

วันขึ้นคืนสุขผ่านไปอย่างรวดเร็ว อุบาสิกาทั้งสองแจ้งให้ทราบว่าจะเดินทางกลับ วันที่ 7 ธันวาคมนี้แล้ว ท่านเจ้าอาวาสมาถามว่า จะทอ้งพระปาฏิโมกข์จบทันทีไหม

อุบาทว์ได้อโนโมทนาใหม่ อาตมาไม่กล้ารับปากเหมือนกัน เพราะสมองอาตมาก็ตกอยู่ในอำนาจแห่ง อนิจจัง ทุกขัง และอนัตตา ไม่น่าไม่นอน เปลี่ยนแปลงเร็ว และที่สำคัญจะบังคับมิได้ แต่คำพูดของท่านเจ้าอาวาสนี่ก็เป็นแรงบันดาลใจให้ปรารถนาความเพียรมากขึ้น จนกระทั่งวันที่ 6 ธันวาคม 2554 เวลาประมาณ 21.30 น. ก็สามารถท่องจำเสขียวัตถ 75 ข้อ และอริกถสมถะอีก 7 ข้อ จนจำได้ นั่นก็หมายถึงเรื่องที่จะท่องจำพระปาฏิโมกข์ ได้สำเร็จแล้ว อย่างบริบูรณ์ สมบูรณ์ นำความปีติมาให้ จนน้ำตาไหล

เป็นอันว่า ใช้เวลาในการท่องปาฏิโมกข์ 20 วัน ก็ทำสำเร็จ รู้สึกปลาบปลื้มยินดีเป็นพิเศษ ที่ได้ทำในสิ่งที่ค้างค้างอยู่ในชีวิตเสร็จสิ้น ได้พิสูจน์ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ว่า คนล่วงทุกข์ได้เพราะความเพียรจริงๆ ได้พิสูจน์สุภายิตเก่าแก่ที่สอนต่อๆ กันมาว่า It is not too late to learn. ซึ่งแปลว่า คนเราไม่แก่เกินเรียน ตามปกติพระหนุ่มๆ หรือสามเณรบรรพชาต้นๆ เขาจะท่องพระปาฏิโมกข์กัน เรียกว่าเรียนตั้งแต่วัยหนุ่ม แต่อาตมามาท่องพระปาฏิโมกข์เอาเมื่อตอนอายุ 52 ตอนปลาย จำได้ก็ถือว่าไม่แก่เกินเรียนจริงๆ

พระปาฏิโมกข์จะเป็นยาวิเศษที่กระตุ้นสมองให้ตื่นตัวรับรู้อยู่เสมอ เป็นเพื่อนยามว่าง ให้ได้ท่องบ่นสาธยาย จะเป็นเพื่อนใจที่ระลึกถึงด้วยความปีติภูมิใจให้แก่ตัวเองตลอดไปตราบนานเท่านานจะหาไม่

หากวัดวาอารามใดขาดพระสงฆ์ผู้ทรงพระปาฏิโมกข์ไปสวดพระปาฏิโมกข์ไม่รังเกียจหลวงตาที่อาจจะสวดได้อีกอาจเชื่องช้ากว่าพระหนุ่มๆ ที่สวดได้รวดเร็วก็ยินดีร่วมสังฆกรรมกับทุกวัดวาอาราม เพื่อธำรงพุทธประเพณีอันดีงามของพระพุทธเจ้าให้ยืนยงคงอยู่ตลอดไป

โพธิยาลัย วัดพระมหาชนก บ้านพลังเพียร เมืองกริฟฟิน มลรัฐจอร์เจีย

๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔

เวลา ๐๘.๐๐ น.

ภาพกิจกรรมช่วงที่อยู่ห้องปาฏิโมกข์

แสดงธรรมทุกวันอาทิตย์ ให้ญาติโยมชาววัดพระมหาชนกฟังทั้งในวัดและนอกวัด

ดร.พระมหาจรรยา สุทธิญาโณ

เจ้าอาวาสวัดลอยฟ้า (Sky temple no boundary)

www.skytemple.org

